

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

September 2010

nr. 68

INDHOLD:		ASSISI-KREDS DATOER
Efterårsmøde	<i>side 3</i>	20. november
Frans i krig	<i>side 4</i>	Efterårsmøde: Jesper Fich holder foredrag om St. Dominikus, dominikanerordenens stifter.
Rejseprogram	<i>Side 7</i>	
Guds Gøgler	<i>side 14</i>	26. februar 2011 Årsmøde i Enghave Kirke
Pietro di Alcantara	<i>side 7</i>	3. - 11. juni 2011: Assisi-rejse
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>	Henv. til Gunnar Bach Pedersen

Har du ikke betalt dit kontingent?

så skal vi hilse fra kassereren og sige, at det er på høje tid.

Hvert år bruger kredsen mange penge på at udsende rykkerbreve til medlemmer, der ikke har betalt deres kontingent. Det kan vi spare, hvis de sidste betaler NU.

Vi hører også gerne fra dig, hvis årsagen til manglende indbetaling er, at du ikke længere ønsker at være medlem.

Kontingentet er fortsat 100 kr. for enkeltmedlemmer og 150 kr. for par.

Ved indbetaling via bankoverførsel bruges reg. nr. 3186 konto 2251949.

Der kan også betales pr. giro, så er gironummeret 2251949.

Efterårsmøde

lørdag d. 20. november

Assisi-Kredsens efterårsmøde afholdes i **Enghave Kirke, Sdr. Boulevard 120, Kbh. V** lørdag d. 20. november.

Kl. 11 begynder vi med gudstjeneste og derefter er der frokost.

Så følger dagens foredrag, hvor sognepræst Jesper Fich, Skt. Mariæ Kirke, vil indføre os i den hellige Dominikus' historie. Dominikus var Frans' samtidige, stifteren af dominikanerordenen.

Den samlede pris for dagen inkl. frokost og kaffe er 100 kr.

Der vil være mulighed for at købe bøger, postkort m.m. fra Assisi-Kredsens bogbod.

Fra Angelico:
"Sankt Dominikus" (udsnit af fresko)

Frans i krig

af *Gunnar Bach Pedersen*

Det hører med til vores viden om Frans, at han som ung var involveret i en krig med nabobyen Perugia, og at han i slaget ved Collestrada blev taget til fange og tilbragte en lang tid som krigsfange under kummerlige forhold, hvorfra han langt om længe blev frigivet og vendte alvorligt syg tilbage. I min uvidenhed har jeg altid opfattet denne krig som en kortvarig episode i baggrundshistorien for Frans.

Nu er jeg blevet klogere. Blandt de antikvariske bøger, som blev solgt i Assisi-Kredsen, købte jeg Arnaldo Fortini: Francis of Assisi. Denne store moppedreng på 720 sider er en amerikansk oversættelse og bearbejdelse af Fortinis allerede i 1926 udsendte (og i 1959 reviderede) Nova Vita di San Francesco. Det er en meget omfattende bog ikke alene om Frans, men også om Assisi og de historiske omstændigheder på hans tid. Skildringen af

Frans giver sin kappe til en fattig ridder. Fortini mener, det kunne være en del af hans eget udstyr, da han ville drage til Apulien for at opnå ridderværdighed.

Frans er veldokumenteret med kildehenvisninger, men alligevel så omfattende og detaljeret, at man ind imellem må tænke ved sig selv: Det kan ingen da have mulighed for at vide i dag!

Fortini har været borgmester i Assisi, og selv om det var i tiden op under og under den 2. Verdenskrig og derfor naturnødvendigt som medlem af facistpartiet, har han, så vidt jeg kunne læse mig til, holdt sin sti nogenlunde ren. Og hans store interesse var hans bysbarn, Frans, og han var 1932-70 formand for *Società internazionale di Studi Francescani*. Som formand afløste han i øvrigt Johannes Jørgensen. Han har skrevet et utal af bøger om Assisi og særligt om Frans.

I følge hans bog varede krigen mellem de to byer hele 10 år fra 1200 til der endeligt blev sluttet fred i 1210. Krigen var altså ikke en episode blot, men var baggrund for hele Frans' udvikling fra ung mand med ridderdrømme til efter at han havde givet afkald på jordisk ejendom, havde samlet de første brødre og opnået pave Innocens III's godkendelse af sin nye orden. Dette sidste skete i december 2009.

Krigen begyndte allerede tidligere som borgerkrig mellem Assisi' majores og minores, mellem de adelige feudalherrer og borgerne, repræsentanter for den nye selvbevidste handelskapitalisme. Vi har hørt om denne indbyrdes strid i byen – det er den, som stadig udspiller sig i mindre alvorlig form under den årlige *calendimaggio*-fest, hvor *Nobilissima Parte de Sopra* og *Magnifica Parte de Sotto* dyster i mange forskellige discipliner. Festen

har nok rødder også i førkristne forårstrialer, og sangdysterne som finder sted, ser Fortini som et sted, hvor man kan få et glimt af den unge Frans, som netop var den generøse leder af et sådant ungdommeligt sanger- og danseensemble.

Men på Frans' tid var kampen mellem over- og underassisi så absolut blodig alvor. Men vi skal ikke misforstå det som en social revolution udkæmpet mellem de rige og de fattige, sådan som navnene på de to modstandere let kunne forlede os til at tro. Det var nok en klassekamp, men ikke mellem de besiddende og proletariatet. Det var de rige, som kæmpede om magt og indflydelse. Det var udtryk for en samfundsudvikling, hvor en ny klasse ville have plads ved bordet. Der var ved at ske en ændring fra middelalderens feudalsamfund med kejseren i toppen, og derunder en samfundspyramide med mange lag, hvor alle havde deres lensherrer og deres vasaller, og under dem alle sammen en stor underklasse af fæstere og livegne. Ved siden af den gamle struktur udviklede byerne sig med deres anderledes værdier. De så deres forbillede i den gamle romerske republik og ville en anderledes form for styre.

Nå ja, så var der i øvrigt også magtkampe og kampe om, hvem der skulle have kirkelige indtægter, mellem biskoppen og hans domkapitel ved San Rufino. Situationen var så tilspidset, at domkapitlet truede med at ordinere præster udenom biskoppen. Biskoppen var i hele Frans' tid Guido – som på trods af sin rolle i Frans' opgør med faderen absolut ikke selv gik

ind for fattigdom eller ydmyghed. Han ejede stort set halvdelen af al jord i Assisi.

Ja, kompliceret er det – og ikke mindre fordi Assisi var en ghibelinsk by, altså på kejserens side i magtkampen mellem kejser og pave, og derfor jo egentligt temmelig fedtet ind i det feudalsystem, som den nye klasse bekæmpede. Men det samme var også byerne, der var loyale overfor paven, de guelfiske byer, hvortil bl.a. hørte Assisis arvefjende Perugia.

I 1198 blev Innocens III pave. Han ville styrke den pavelige magt i Mellemitalien. Han forsøgte at få en mindelig overenskomst med den kejserlige repræsentant, som residerede på Rocca Maggiore. Selv om han bar det italienske navn Moscaincervello, som bestemt må være et øgenavn, da det betyder 'flue på hjernen', så afslører hans fornavn Conrad, at han er en af kejserens tyske landsmænd, og det passede ikke lokalbefolkningen at træffe mindelige aftaler med en tysker. Men da han alligevel forlod borgen, belejrede befolkningen i Assisi den. Og selv om de af hertugen af Spoleto fik ordre på at stoppe og overlade borgen til paven, så fortsatte de, og de rev den ned for øjnene af både pavens og kejserens repræsentanter.

Frans var 16 år, da det skete og kan jo sagtens tænkes at have været med.

Feudalismens symbol var faldet. Og nu var Assisi rede til en anden styreform. Byen betragtede sig som fri, og friheden betød bl.a. at man mente at have myndighed til at erklære andre byer krig.

Byen skulle nu ledes af en konsul. Den første af Assisis konsulter træffer vi i dokumenter fra samme år, 1198. Hans navn var Bonbarone. Ham kender vi, fordi han senere blev en af Frans' brødre, Broder Elias, der blev ordenens leder og førte den i en noget anden retning end Frans og blev bygherre for Frans' gravkirke.

Friheden var også begyndelsen på borgerkrigen. Adelen var villig til at kæmpe for sin magt og sine privilegier. De adelige – og det var mange – som var bosat i Assisi, forlod deres gode byhuse for at slå sig ned på deres borge. Og der blev de angrebet og mange borge erobret og nedrevet. Den første hed Sasso Rosso og lå på østsiden af Subasio-bjerget. Og siden spredte kampen mod adelen sig til byen, hvor man nedrev adelens huse rundt omkring i byen.

Adelens modtræk møder vi den 18. januar 1200. Da henvender Girardo di Gisliero sig til bystyret i Perugia og anmoder om borgerskab. Han var tidligere herre til den mistede borg Sasso Rosso. Og han fik hurtigt følgeskab af mange andre af de fordrevne adelige. Girardo havde bl.a. ejendom i Collestrada mellem Perugia og Assisi. Han lovede at besidde dette land i tilknytning til Perugia og således fratage Assisi retten til at opkræve skat.

I Perugias bylov stod der, at byen havde pligt til at beskytte sine borgere. Og det brugte man nu som begrundelse til at erklære Assisi krig. For man krævede af Assisi, at byen skulle genopbygge Girardos borg Sasso Rosso. Assisis svar på udfordringen var at ødelægge huse og borge, der tilhørte andre herrer, der havde

ASSISI-REJSE
3.-11. juni 2011

Tilmeldingsblanket til
ASSISIREJSE
3.-11. juni 2011

Hermed tilmeldes

navn:

cpr-nr:

og navn:

cpr-nr

adresse:

tlf:

e-mail:

- enkeltværelse
- dobbeltværelse
- afbestillingsforsikring ønskes
(250 kr pr delt.)

Særlige hensyn:

NB! Det er vigtigt, at navne anføres svarende til passet.

Tilmeldingen sendes til:

Gunnar Bach Pedersen, Sdr. Boulevard 114, 1. tv. 1720 København V
Depositum på kr 1000 pr deltager sendes til Assisi-Kredsen på samme
adresse - helst på **Giro 8 73 80 41** eller ved bankoverførsel til
Reg.nr 1551 Konto 8 73 80 41 .

dato og underskrift: / - 201_____

ASSISIREJSE

med Assisi-Kredsen

3.-11. juni 2011

Assisi-Kredsen tilbyder atter en Assisirejse i forsommeren 2011 med mulighed for at se de franciskanske steder i Assisi. Der bliver også ture til stigmaternes bjerg, La Verna og til Subasio-bjergets top.

Rejsen foretages med SAS til Rom

Afrejse: fredag d. 3. juni fra Kastrup Lufthavn kl. 11.15

(mødetid 2 timer før)

Hjemkomst: lørdag d. 11. juni til Kastrup Lufthavn kl. 22.00

Rejsen ledes af: Gunnar Bach Pedersen og

Marianne Plum

Pris: kr 7.500

Ved tilmelding betales et depositum på kr 1.000 pr deltager. Restprisen indbetales senest 6 uger før. Der udsendes opkrævning forinden.

Prisen indbefatter:

Flyrejsen t/r mellem København og Rom, og transport mellem lufthavnen og Assisi. Der er ikke inkluderet måltider i flyet.

Indkvartering i dobbeltværelse i kloster fra onsdag til onsdag.

Hjelpension med vin til maden fra ankomsten til Assisi og til ankomsten til Rom på hjemrejsen.

Alle udflugter, herunder besøg på La Verna og en halvdagstur til Le Carceri, Monte Subasio m.m.

Planen er at overnatte på La Verna efter besøget (Dog med forbehold)

Forsikring for forsinket fremmøde ved hjemrejsen (fx af trafikale grunde) - derfor har vi brug for alle deltageres cpr-nummer.

Ikke inkluderet i prisen

Enkeltværelse kan fås *for ekstra kr 500*. Enkeltværelsestillæg vil normalt være obligatorisk for dem, der tilmelder sig alene.

Afbestillingsforsikring ved sygdom kan fås for 250 kr. pr. deltager, hvis du ikke er forsikret på anden vis.

Ved tegning af afbestillingsforsikring gælder:

Ved afbestilling på grund af lægedokumenteret sygdom tilbagebetales rejsens fulde pris.

Afbestilling:

Ved afbestilling før 20. april er depositum tabt. Ved senere afbestilling betales rejsens fulde pris. Se dog ovenfor om forsikringsmulighed.

Advarsel:

Det offentlige Sygesikringskort dækker ikke mere særlig hjemtransport med ambulancefly. Det anbefales at være forsikret på anden vis.

Adresse i Assisi:

Casa di Accoglienza Madonna della Pace
Via Bernardo da Quintavalle 16
06081 Assisi(PG), Italia
tlf 0039 075 81 23 37

**Rejsen arrangeres af ASSISI-KREDSEN
i samarbejde med Net Travel Service.**

Assisi-Kredsen en økumenisk kreds med det formål at udbrede kendskabet til Frans af Assisi og i den forbindelse at arrangere rejser til Assisi.

Net Travel Service er et rejsebureau og medlem af rejsegarantifonden.

I rejsen kan deltage:

Medlemmer af Assisi-Kredsen.

Assisi-Kredsens formand er:

Frederik Hjerrild, Dalles Have 24, 3400 Hillerød
tlf 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Assisi-Kredsen sekretær :

Marianne Plum, *adresse, se nedenfor*
Hertil bl.a. henvendelse om indmeldelse i Assisi-Kredsen.

Alle henvendelser om denne rejse sker til rejsens ledere:

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1. tv., 1720 Kbh V, tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk
og Marianne Plum
Teglværksgade 3. 1.th. 2100 København Ø tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

sluttet sig til Perugia.

I krigens første to år var der kun spredte fægtninger mellem de to byer. Assisis konsuler arbejdede febrilsk på at få opbygget en ordentlig hær med bistand fra venligtsindede byer, som delte Assisis afsky for Perugia. Der kom bl.a. forstærkning fra Nocera, Bevagna, Spello og Rosciano.

Perugia var Assisis dødelige arvefjende. Og selv 800 år efter er Fortini overbevist om, at Perugia var en overmåde aggressiv by, som i større grad end andre ønskede at ekspandere på de omgivende byers bekostning. Og han tager ingen ringere end Frans til indtægt for, at Perugia er en voldelig by. Da han på et senere tidspunkt prædiker i Perugia, forkynder han Guds dom over byen. Dens indbyggere var allerede dømt, fordi de sig selv bar den ildevarslende sæd til sin egen ødelæggelse. Volden, som de bekendte sig til, ville drive dem mod hinanden, gennemboret af

deres egne sværd i en af de værste af alle former for straf, broderstrid. Og forud har han sagt til dem, at de ikke skulle afvise hans ord som vrøvl, fordi de var sagt af en fra Assisi, som de kunne have mistro til, fordi der var gensidigt had mellem de to byer.

Men i november 1202 stod det store slag. Den store hær, som Assisi havde fået samlet, rykkede frem mod Collestradahøjen, hvor de af Girardos besiddelser lå, som havde været begrundelsen for krigen. Og blandt Assisis ryttere var også den 20-årige Frans, og hærens leder, Bonbarone, var en slægtning til den senere broder Elias. Besættelsen her skabte raseri i Perugia og byens hær rykkede frem. Slaget stod med megen vildskab og endte med Assisis nederlag og en påfølgende massakre på de overvundne. Og der var næppe en familie i Assisi, som ikke måtte sørge over en af deres faldne slægtninge. Mange blev også taget til fange og ført til Perugia. En af dem var Frans.

Var Perugia en specielt aggressiv by, sådan som den bevåbnede grif i byens våben kunne signalere?

I fængslets trøstesløshed blev Frans alvorligt syg. Men på trods af det, var han den, der ikke gav afkald på sin glæde, og han kunne trøste og opmuntre de andre. Og han fastholdt stædigt sin drøm om at blive en stor ridder. Han var også den, der kunne skabe forsoning mellem sine medfanger. Bl.a. fik han skabt forståelse mellem de øvrige og en særlig arrogant adelsmand, som medfangerne ikke kunne holde ud.

Det lykkedes efter forhandlinger for Pietro Bernadone, at få sin søn frigivet fra krigsfangenskab på grund af hans sygdom.

Frans havde oplevet krigens gru. Det samme havde hele hans fødeby. Selv kom han hjem svækket både legemligt og åndeligt. Og det varede længe inden han kom til kræfter. Mødet med krigen havde dog ikke frataget Frans fascinationen af ridderlivet. Fortini forestiller sig, at den

fascination ikke mindst stammede fra hans barndoms skolegang i San Giorgios skole. I skolen har det store forbillede været den store ridderhelgen, Skt. Georg, og hans kamp mod ondskabens drage.

Og Frans så en mulighed for at blive rid-

Frans' drøm om et palads fuldt af våben til ham og hans riddere

der. I landet Sicilien, som også omfattede hele Syditalien, var der kommet en ny barnekonge, Guglielmo III. Han blev angrebet og dræbt af den nye kejser, Henrik VI, som gjorde sig selv til konge af Sicilien og tilsluttede det til det tysk-romerske kejserrige. Guglielmos mor, der havde regeret på hans vegne, og ligeledes hans søster blev først fængslet, men søgte siden tilflugt hos den franske konge. Da den franske konge spurgte, hvem af hans riddere, der ville forsvare den fordrevne dronning og hjælpe med generobring af landet, meldte sig den ædle ridder Gautier de Brienne. Og han samlede sig en hær og drog mod Apulien for at befri kongeriget Sicilien fra kejserens magt. Og her var det, Frans så en udvej for sine ridderambitioner. Han ville drage til Apulien for at slutte sig til ridder Gautier og der vinde ære og ridderværdighed. Hans velhavende far udstyrede ham godt, så han kunne drage af sted. Og selv om Fortini mener, at det var af dette fornemme udstyr, han gav en fattig ridder sin kappe, sådan som vi kender det fra Giottos billeder, så kom han af sted som en fornem og veludstyret krigsmand.

Inden han drog af sted havde han en drøm om et palads fyldt med våben, som blev lovet til ham og hans riddere. Det bestyrkede ham jo i hans planer. Han drog af sted sammen med en kammerat med tilsvarende planer. Men i Spoleto fik han feber. Han måtte blive tilbage, mens venen drog videre med afskedshilsen om, at de snart skulle mødes i borgen i Lecce. Og mens hans lå i sin feberdøs, hørte han en stemme tale til sig og spørge, om det var bedst at tjene en tjener eller en herre.

Svaret gav sig selv, og blev fulgt op af et nyt spørgsmål om, hvorfor han så havde valgt at slutte sig til tjeneren i stedet for til Herren. Og da Frans spurgte om, hvad han så skulle gøre fik han svaret: ”Tag hjem til din egen by, så skal du få at vide, hvad du skal gøre.”

Frans vendte hjem. Ikke af frygt, som hans bysbørn troede, men fordi han søgte en anden herre end ridder Gautier. Statuen foran S. Francesco af den slukørede, hjemvendende Frans, var nok mere andres syn på ham end hans egen.

Og svaret på, hvad han skulle gøre, fik han sidenhen, da han bad foran korset i San Damiano: ”Gå hen og genopbyg min kirke, for den er ved at falde sammen.”

For Frans og hans ”riddere” var det fremover en anden kamp, der skulle kæmpes. Og nå Frans sidenhen mødte strid og krig, så var hans opgave forsoning. De onde ånder, han uddrev i Arezzo, var sandsyn-

ligvis indbyrdes strid i byen. Han fik podestá'en og biskoppen i Assisi forsonet.

Og da han kom nær på krigen igen i Damietta under korstoget, da gik han over for at tale med fjenden, med sultan Malik-al-Kamil. Men det er en helt anden historie.

Frans endte med et andet syn end det, han havde haft i sin ungdom. Nu hed det:

"Lovet være du, Herre, for alle dem, som af Kærlighed til dig tilgiver deres Fjender og udholder Skrøbelighed og Trængsel; salige de, der i Fred holder ud til det Sidste."

Hans og hans brødres hilsen blev PAX ET BONUM, fred og alt godt. Og den fred, han talte om, var næppe kun en åndelig, indre fred. Det var også en konkret fred mellem mennesker.

Guds Gøgler

Vi har fået en henvendelse om, at der i Musikhuset i Århus opføres et nyt musical-oratorium:

"Guds Gøgler - Frans af Assisi"

Opførelse 2. og 3. november

læs mere på Internet:

www.frans-assisi.dk

Alcantarine-søstrene i Assisi

Mange vil sige, at hvis man i hjertet beundrer Den hellige Frans og sympatiserer med hans livsstil - ja, så er man franciskaner.

Ud fra denne betragtning er Assisi-Kredsens medlemmer alle franciskane-re.

Andre vil selvfølgelig sige, at en franciskaner er en person, der som medlem af den franciskanske ordensfamilie følger en ordensregel og har aflagt løfter.

Det lyder meget enkelt, men alligevel er billedet af denne organiserede ordensfamilie ret uoverskuelig, hvilket man tydelig kan se i følgende oversigt.

Der er 3 ordener i den franciskanske familie:

1. orden består af mindrebrødre eller observanter, af konventualer og af kapucinere (br.Theodor er konventual).
2. orden består af klarisser, af klarisser-colentinere, af klarisser-kapucinere og af klarisser-urbanister.
3. orden består af en religiøs orden med 20 mandlige kongregationer, af ca. 400 kvindelige kongregationer og af en verdslig orden (en lægorden).

Nu en tur til det skønne Assisi, hvor et beskedent messingskilt ved døren til det kloster, Assisi-rejsens deltagere bor i, fortæller, at søstrene bag de tykke mure tilhører Alcantarine-søstrenes Orden.

Og hvor i det brogede ordensbillede

Hvem er de egentlig? - og hvem er egentlig franciskaner?

finder vi nu vore kære søstre?

Alcantarine-søstrene tilhører en af de 400 kvindelige kongregationer. De er ikke nonner, da de er medlemmer af en kongregation med et udadrettet apostolat.

I Spanien levede omkring år 1500 en franciskanerbroder ved navn Peter Garavito. Han var født i byen Alcantara som søn af en jurist; studerede ved universitetet i Salamanca og sluttede sig til de franciskanske observantbrødre.

I årene efter hans præstevielse syntes han, at der ligesom manglede noget i hans liv. I virkeligheden savnede han en strengere efterfølgelse af Frans`regel. Efter at han var blevet valgt til leder af ordensprovinser, begyndte han at tage skridt i denne retning. Hans reformiver blev imidlertid ikke godt modtaget, og først efter at han havde fået oprettet et nyt broderskab, blev den alcantariske franciskanerreform en realitet.

Brødrene levede i små grupper, i stor fattigdom og strenghed, barfodede. De afholdt sig fra kød og vin, og de tilbragte lang tid i ensomhed og kontemplation. Deres store forbillede var Teresa ad Avila. Men Teresa fik også megen opmuntring og hjælp af Peter. I en periode var han hendes skriftefar, og som sådan havde han stor betydning for udviklingen af hendes mystiske liv.

Peter af Alcantara var selv mystiker, og han skrev en traktat om bøn og meditati

Livio Mehus: *San Pietro d'Alcantara giver nadveren til Teresa d'Avila* (1683)

on, som er oversat til adskillige sprog.

Vore søstre efterlever slet ikke den strenghed, som kommer til udtryk i deres ordenshelgens livsførelse; men hans bønvejledning er en inspirationskilde i deres dagligdag.

Peter af Alcantara blev helgenkåret i 1669 - og hvis vi er i Assisi den 19. oktober, kan vi sammen med søstrene fejre hans helgenfest.

Gert Ryom-Hansen

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dalles Have 24, 3400 Hillerød
tlf 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26, st.tv., 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1.tv., 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 87 99 47

Christina Plum
Strandvejen 91, 2100 Kbh. Ø
tlf 40 56 42 90

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk